KATOLIŠKI GLAS

LETO XLIV. - Štev. 14 (2188) - Četrtek, 2. aprila 1992 - Posamezna številka 1000 lir

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE GRUPPO I°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/I/I/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
TASSA RISCOSSA	ITALY	

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: RIVA PIAZZUTTA,18 - 34170 GORIZIA - GORICA
REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Nedeljske volitve. Perspektive

Letošnje leto je leto volitev. Te so že bile v Franciji in Albaniji, prihodnjo nedeljo bodo v Italiji, jeseni bodo volili predsednika v ZDA, če slovenski parlament ne bo postal parlament butal, bodo kdaj v pozni jeseni volitve tudi v Sloveniji. Vsake volitve so pa tudi neko tveganje, ker nihče ne more z gotovostjo napovedati njih izida. V Franciji so npr. bili poraženi socialisti, ki so že deset let bili vodilna sila, v Albaniji so prepričljivo zmagali demokrati proti nekdanjim komunistom. In kako bo v Italiji?

Vsaka napoved je negotova, vendar nekaj drži: volivci so neopredeljeni. Tradicionalne stranke (demokristjani, socialisti, socialni demokrati) previdevajo osip glasov, ker so zrastle kot gobe po dežju številne »lege«, pa razne druge politične skupine, ki utegnejo odvzeti glasove tradicionalnim strankam, tudi bivši partiji. To utegne speljati bodoči parlament v resne težave, kako sestaviti vlado in kako vladati. Čakajo namreč resne zadeve: reforma inštitucij, gospodarske težave, notranja varnost (mafia in camorra). Volivci so nezaupljivi do starih strank, ker so prišli na dan razni škandali zaradi korupcije, povezave z mafijo, izsiljevanja. Zato je pričakovati neko novo orientacijo državljanov, ki menijo, da bodo razne »lege« stanje izboljšale. Odgovorni politiki (Craxi, Andreotti, Forlani in drugi) svarijo pred to orientacijo, češ da bi država z zmago raznih manjših političnih grupacij zašla v resno istitucionalno krizo. Bomo videli.

In pri nas? V Trstu se zelo šopirijo misovci. Tudi druge stranke brenkajo na nacionalistične strune, kot da bi bil pri nas le en problem: STRAH pred SLOVENCI (paura degli sciavi). V to jim prav pride tudi napoved, da bo papež v Trstu spregovoril tudi po slovensko, da bo tam tudi slovensko petje med mašo. Slovenska beseda naj bi bila »aids« za italijanstvo Trsta. Ubogi Trst, ki se njegovo italijanstvo boji slovenske besede!

K. Humar

Slovenski generalni konzul v Trstu

Republika Slovenija bo imela v Trstu svojega generalnega konzula; to bo dosedanji generalni konzul FLRJ Jože Šušmelj; sedež konzulata bo v ul. Carducci.

Za prvega veleposlanika Slovenije v Rimu je imenovan Marko Kosin.

Ni pa še imenovan veleposlanik pri Vatikanu, četudi je bil Vatikan prvi, ki je priznal republiko Slovenijo.

Evropa naj poseže!

Za slovenščino v statutih

Kot znano, je v zadnjem času močno razburilo slovensko javnost vprašanje občinskih statutov. To zlasti, ko so deželni nadzorni organi črtali skoraj vse člene o rabi slovenskega jezika v statutih občin Števerjan, Sovodnje in Doberdob. Slovenska skupnost je medtem priredila vrsto srečanj strankinih organov in svojih izvoljenih predstavnikov, ki so protestirali proti takemu početju, ter podprla tudi razne skupne akcije za pravično rešitev tega pomembnega vprašanja.

Treba pa se je pri tem poslužiti vseh razpoložljivih sredstev za dosego kakega uspeha. Zato se je SSk odločila obrniti se tudi na politično Evropo za pomoč. Tako je deželni podtajnik Slovenske skupnosti dr. Andrej Bratuž, kot poverjeni za manjšinske in evropske stike v stranki, s tem seznanil manjšinske evropske poslance. V spomenici skupnemu evropskemu poslancu Mariu Melisu, izvoljenemu na listi Federalizem, je orisal celotno vprašanje, ki je težko prizadelo slovensko manjšino v Italiji. Parlamentarca je povabil, naj vloži primerno interpelacijo v evropskem parlamentu, saj je zadevni nastop pristojnih deželnih organov močno kršil pravice Slovencev in to v nasprotju z italijansko ustavo in samimi dokumenti evropskih ustanov o manjšinskih pravicah.

Enako se je predstavnik SSk obrnil na vodilnega člana parlamentarne evropske manjšinske skupine Mavrica (Arc-en-ciel), ki združuje okoli dvajset manjšinskih in avtonomističnih poslancev v Strasburgu oz. Bruslju, flamskega evropskega poslanca Jaka Vandemeulebreucka in ga zaprosil za primerno inervencijo v evropskem parlamentu o pereči zadevi.

Prav je, da to zadevo spozna tudi širši evropski prostor. Italija je že od začetka članica Evropske skupnosti. Sama se večkrat rada pobaha, da je vzorno uredila vprašanja svojih manjšin. Ali je tudi črtanje slovenščine pokazatelj »vzorne« politike?

Ali Slovenija potrebuje novega mandatarja?

Kljub slabemu vremenu se je v torek, 24.3., zvečer na celovški Univerzi zbralo veliko število slovensko in nemško govorečih (ki so si pomagali s prevajalskimi slušalkami) poslušalcev. Časopisa »Naš tednik« in »Kleine Zeitung« ter Klub »Tre popoli« so vabili na srečanje s štirimi predstavniki slovenskih strank: Igorjem Bavčarjem - kot predsednikom demokratične stranke, Ivom Bizjakom — kot simpatičnim krščanskim demokratom, Vitogradom Puklom (namesto dr. Pučnika) - kot predstavnikom socialdemokratske stranke in Jašem Zlobcem - od liberalno demokratske stranke. Vsi skupaj - in vsak posebej seveda - so skušali odgovoriti na vprašanje »kako naj gre Slovenija naprej po priznanju«.

Uvodni govornik (diskusijo je potem vodil urednik »Kleine Zeitung« Winkler) Karel Smolle je poudaril, da ima Koroška kot neposredni sosed pravico izvedeti, kaj se dogaja na oni strani Karavank.

Vsi govorniki so si bili edini v izjavi, da do novih volitev mora priti, najbrž pa da ne morejo biti pred koncem leta. Dediščina starega sistema in nekdanje države, ki jo je podedovala nova slovenska država, ni tako hitro in lahko odpravljiva, zato tudi »vojna med življenjem in smrtjo« v parlamentu.

Naj bo že tako ali drugače, poslušalcu, ki je vsaj malo seznanjen z razmerami v Sloveniji, je bilo jasno, da tam še vedno ne vedo, kaj bi radi. Žal.

R.B.

Predstavitev manjšinske liste

Prejšnjo soboto dopoldne je bila v mali dvorani Katoliškega doma predstavitev manjšinske liste »Federalizem« za Goriško. Na tej listi nastopa - kot že za zadnje evropske volitve - Slovenska skupnost s svojimi kandidati.

Srečanje je začel in vodil pokrajinski predsednik SSk dr. Štefan Bukovec, ki je v uvodnih besedah poudaril glavne razloge za to politično izbiro. Nato je spregovoril pokrajinski tajnik Hadrijan Corsi in predstavil kandidatno listo za okrožje Gorica - Videm - Pordenon - Belluno za poslansko zbornico in v goriškem okrožju za senat. Zatem sta spregovorila nosilec liste za poslansko zbornico dr. Mirko Špacapan in za senat dr. Andrej Bratuž. Oba sta predvsem orisala glavne značilnosti manjšinske liste oz. povezave in nujnost sedanje izbire, kar le potrjuje dolgoletno politično usmeritev Slovenske skupnosti v naši deželi.

Predsednik vlade in Slovenci

Med volilno kampanijo se je prejšnji petek mudil na obisku v Pordenonu ministrski predsednik Andreotti. Tu je po volilnem shodu odgovarjal tudi časnikarjem tržaškega radia. Na vprašanje o slovenski manjšini, ki pričakuje zaščitni zakon, je med drugim odgovoril, da bo novi parlament kmalu spet o njem razpravljal (škoda le, da se ta »kmalu« vleče že od sedemdesetih let dalje...!).

Stolnica sv. Justa, kjer se bo sv. oče ustavil ob svojem obisku v Trstu

O mandatarju 8. aprila

Omanov in Drnovškov predlog, da bi v pogovore o novi vladi vključili tudi krščanske demokrate pri t.i. sredinski koaliciji (Ruplovi Demokrati, Zeleni, Socialisti, Neodvisni in Pučnikovi Socialdemokrati), ni prodrl. Pogajanja so bila odložena, vendar je v sredo prejšnjega tedna koalicija presenetila s predlogom Bavčarja za mandatarja in to tudi uradno predložila parlamentu, ki naj bi o konstruktivni nezaupnici Peterletu glasoval 8. aprila. Presenečeni sta bili tudi obe nekdanji stranki sredinske koalicije, Ljudska stranka in Drnovškovi Liberalni demokrati, ki so bili o zadevi obveščeni tik pred zdajci. Stranki sta odrekli podporo Bavčarju, Liberalni demokrati pa so sedaj tudi sami vložili predlog svojega mandatarja — Janeza Drnovška. Ta se prepričevanju sredinske kaolicije, naj podpre Bavčarja in se sam odreče kandidaturi, ni uklonil.

LDS meni, da predsednik skupščine namenoma zavlačuje z glasovanjem, da bi »Bavčarjeva« kaolicija poiskala potrebno podporo v parlamentu.

V politično življenje znova vstopa tudi obrambni minister Janša, ki je pristopil k Pučnikovim socialdemokratom. Kot je dejal, se je zato odločil po treznem premisleku.« Pogovori o mandatarju so skoraj zasenčili sprejemanje državnega proračuna za leto 1992. Po napornem usklajevanju je bil proračun v višini 174 milijard tolarjev (2500 milijard lir) sprejet.

Na zunanjepolitičnem področju še odmeva sprejem Slovenije v polnopravno članstvo Konference o evropski varnosti in sodelovanju. V Ljubljani pa je bil v začetku tedna na obisku tudi generalni sekretar združenja za svobodno trgovino EFTA. Kot je dejal zunanji minister Rupel, si Slovenija želi, da bi v najkrajšem času, morda že v šestih mesecih, z EFTO podpisali sporazum o sodelovanju, pred tem pa že deklaracijo maja v Rejkjaviku. Svoja poverilna pisma sta predsedniku Kučanu v minulem tednu izročila španski in danski veleposlanik na Dunaju, Lojze Peterle (ki je trenutno bolan) pa je na tiskovni konferenci predstavil program strokovne in finančne pomoči, ki naj bi jo nekatere ameriške ustanove ponudile Sloveniji pri izpeljavi volitev.

SPOPADI V BiH

Medtem ko v Bruslju poteka že šesti krog pogajanj Konference o Bosni in Hercegovini, se tam položaj vztrajno slabša. Posebej hudo je v Bosanskem Brodu, na meji s Slavonijo. Mnogi v BiH so mnenja, da se ponavlja hrvaški scenarij, in pri tem opozarjajo na besede, ki jih je na sobotnem srečanju najvišjih častnikov JA v Beogradu izrekel Adžić. Dejal je, da Armada ne bo več stala ob strani in da bo zaščitila prebivalstvo ter delovala kot tamponska cona. Vršilec dolžnosti jugoslovanskega obrambnega ministra je tudi obtožil Hrvaško, da so njene enote delovale na ozemlju BiH.

V nasprotju s temi alarmantnimi vestmi pa poskuša zunanji minister BiH Silajdžić delovati bolj umirjeno. Prepričan je, da do splošne državljanske vojne ne bo prišlo in da so sedanje akcije delo posameznih fanatikov. Njegov avstrijski kolega Mock pa je na tiskovni konferenci po obisku na Dunaju izjavil, da bi BiH lahko priznali že ta ali prihodnji teden in da takšno mnenje zastopa večina držav članic ES. Priznanje te republike bi po njegovih besedah lahko preprečilo državljansko vojno.

Občasne kršitve premirja se nadaljujejo tudi na Hrvaškem; z raketami so bili napadeni Vinkovci, splošna nevarnost pa je bila razglašena tudi v Osijeku. V samem Zagrebu se prav te dni mudi poveljnik modrih čelad Nambiar, ki naj bi s Hrvaško razčistil nekatere sporne točke. Menda Hrvaško najbolj moti prav to, da v besedilu sporazuma ni omenjena s polnim imenom države, ampak le kot »Hrvaška«.

Leon Marc

V PROTITOKU

Napredovanje skrajnega desničarstva

Na deželnih volitvah v Franciji je napredovala Le Penova skrajno desničarska Narodna fronta. V Nemčiji in Italiji se množijo primeri nasilja proti tujim državljanom in priseljencem: pri tem se odlikujejo zlasti takozvani »naziskini«, mladenči z obritimi glavami, ki se navdušujejo nad nacistično ideologijo. V Nemčiji se počasi uveljavljajo «republikanerji«, to je nemška nacionalistična stranka, za katero simpatizira kar precej nacistov, sama pa se takega »simpatiziranja« prav nič ne sramuje. V Italiji pa poleg neofašistične stranke MSI vzbujajo zaskrbljenost razne »lige«, ki niso usmerjene samo proti tujim priseljencem, ampak tudi proti italijanskim državljanom, ki se iz revnejših in nerazvitih predelov države selijo v razvitejše. Da o mednacionalnih spopadih in nacionalističnih gibanjih v bivših komunističnih državah niti ne govorimo...

Priče smo torej ponovnemu porastu skrajnega desničarstva, ki se uveljavlja po celi Evropi. Ni je države, v kateri ni prišlo do tega pojava. Vzrokov zanj je več: padec komunizma, masovno priseljevanje iz dežel Tretjega sveta, politična in gospodarska kriza itd. Verjetno pa je glavni vzrok dejstvo, da je določen tip politike zajela kriza. Stranke, ki so bile v zahodni Evropi dosedaj na vladi, torej krščansko-demokratske, socialistične in socialdemokratske, so zabredle v hude težave. To je razvidno zlasti v Italiji, kjer se polemike o povezanosti mafije s politiko, o klientelizmu in o drugih ne prav poštenih potezah strank vrstijo kar na tekočem traku. Ni čudno, da zaradi vsega tega marsikdo nima več zaupanja v tradicionalne stranke: tudi levičarska opozicija je v krizi, saj je bila takorekoč vedno sestavni del tega sistema. Padec vrednot, ki je sledil taki »uspešni« politiki, pa je človeka zmedel in zbegal, tako da je začel slediti prvi osebi ali gibanju, ki je divje kritiziralo vlado in stranke ter v svojih geslih ponujalo navidezno zelo preproste rešitve. Pojav je nastal že v prvi polovici osemdesetih let, sedaj pa se je razbohotil.

Kaj delajo stranke? Tiste, ki so na vladi, obtožujejo opozicijo in nove politične skupine rušenja institucij ter razbijanja države. V Italiji obe komunistični stranki vpijeta na ves glas proti uveljavljanju desničarstva: novemu fašizmu in šovinizmu se je treba najodločneje postaviti po robu ter ga z vso silo zatreti. Vendar to pravijo v ključu svojih strankarskih interesov in se zaradi tega ne razlikujejo od vladnih strank; spomnimo se namreč na čase, ko je za fašista veljal vsakdo, ki ni bil na t.i. »napredni« (oz. levičarski, op.p.) liniji.

Fraze kot npr. »potrebno je strniti vrste«, »upreti se je treba« itd. ne bodo zadostovale, da bo pojav desničarstva nazadoval. Potrebna je nova kultura dialoga, sprejemanje drugače mislečega in govorečega, kultura, ki jo je sodobna družba postavila v stran. Posameznik se je zaprl v svojo »zlato kletko« in je le težko prenašal mnenje, ki je bilo različno od njegovega in ki je motilo njegov egoistični »sveti« mir. Treba se je torej vrniti k vrednotam, kot so npr. strpnost, pravica do življenja (tudi v primeru še nerojenega otroka), dialog, solidarnost, pomen družine itd. To so v bistvu krščanske vrednote, kristjani pa imamo glavno nalogo, da jih razširjamo in uveljavimo. Lahko začnemo z delom prav v naših krajih, kjer je celo papežev obisk postal povod za politično zlorabo tega izrednega dogodka. Prav v naših krajih, ki so prežeti z nacionalizmom in sovraštvom, je treba začeti uveljavljati to novo kulturo. Slovenski kristjan v zamejstvu ima torej pred sabo veliko dela. **nl**

Letopis Cerkve na Slovenskem

Izšel je Letopis Cerkve na Slovenskem 1991. To je že peta izdaja tega pregleda stanja v slovenski Cerkvi. V tej izdaji je neka novost: obsega podatke le za tri slovenske škofije: Ljubljana, Maribor, Koper. Izpuščeni so podatki za zamejstvo ter izseljenstvo, ki so jih imeli vsi prejšnji Letopisi. Novi Letopis je torej Letopis slovenske metropolije (cerkvene pokrajine) in ne več Letopis s podatki za vse slovenske duhovnike in redovnike po svetu. V tem oziru je zadnja izdaja pomanjkljiva.

GLASOVNICA SIVE BARVE

Za poslansko zbornico v okrožju

GORICA-VIDEM-PORDENON-BELLUNO

VOLI TAKO!

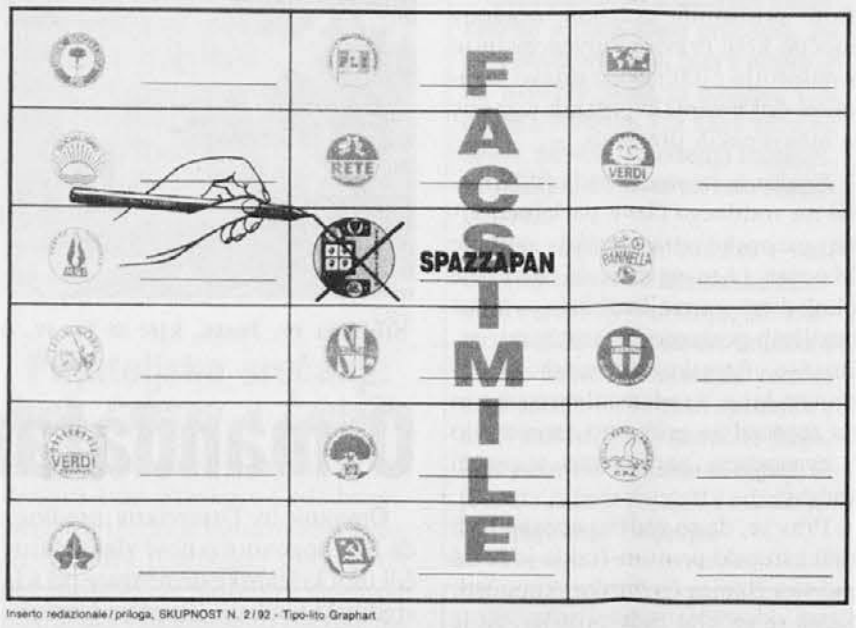

Inserto redazionale / priloga, SKUPNOST N. 2/92 - Tipo-lito Graphart

Damo lahko samo ENO preferenco!

5. in 6. aprila 1992

SLOVENSKA SKUPNOST

Navodila volivcem

POSLANSKA ZBORNICA

Glasovnica je sive barve. Zraven volilnega znaka (Federalismo) volivec lahko napiše en sam preferenčni glas. Mora pa napisati priimek (lahko še ime) kandidata. Niso več veljavne številke!

Slovenski kandidati na medmanjšinski listi

POSLANSKA ZBORNICA — OKROŽJE TRST

dr. Peter Močnik

POSLANSKA ZBORNICA — OKROŽJE VIDEM, BELLUNO, GORICA, PORDENON

dr. Mirko Spazzapan
Sabina Antoni
Marko Braini
Branko Černic
Ferfoglia Stanislav
dr. Maja Lapornik
Salvatore Venosi
Vogrič Ivan

SENAT - OKROŽJE GORICA

dr. Andrej Bratuž

SENAT - OKROŽJE TRST I

dr. Boris Pahor

SENAT - OKROŽJE TRST II

dr. Dragomir Legiša

SENAT - OKROŽJI ČEDAD IN TOLMEČ

Salvatore Venosi

SENAT

Glasovnica je rumene barve. Ime in priimek kandidata sta že natisnjena ob volilnem znaku. Volivec naj zato prekriža samo znak liste.

VOLIVCEM: če ste v dvomu, vzemite s seboj v kabino »facsimile« za senat in poslansko zbornico. Tu dobite točno mesto, na katerem je v vašem volilnem okrožju manjšinska lista Federalismo, na kateri je (drugi na vrhu) tudi znak lipove vejice!

Novosti na prihodnjih volitvah

Na volitvah v parlament, dne 5. in 6. aprila bo neka novost, in sicer ta, da bo volivec lahko dal samo eno preferenco na glasovnici za poslansko zbornico (deputati). Na volilnici bo seznam znakov vseh političnih strank. Ob vsakem znaku bo črta. Voli se pa tako, da volivec prečrta znak stranke, za katero hoče voliti. Zraven znaka pa na črti lahko napiše priimek kandidata, kateremu hoče dati preferenco. Napisati mora priimek in nič drugega, sicer je volilnica neveljavna.

Za senat ostane kot doslej, prečrta se le znak stranke. Kdor ni gotov, naj samo prečrta znak izbrane stranke.

DUHOVNA MISEL ZA 5. POSTNO (TIHO) NEDELJO

— Gospod, naš Bog,
tvoj Sin se je iz ljubezni do ljudi izročil v smrt.
Pomagaj nam, da bomo z enako ljubeznijo
zvesto hodili za njim...

Tiha nedelja. Postni čas se počasi izteka. Pred nami je praznik Življenja, Zmage in Upanja. Sonca v duši, duhovnega veselja in sreče bomo doživeli toliko, kolikor napora smo vložili v našo pripravo.

Cvetna nedelja pričenja praznovanja Velikega tedna. Pri bogoslužju bomo brali evangelij Jezusovega trpljenja in smrti na križu. S hvaležnim srcem se bomo spominjali, da je božji Sin daroval svoje življenje za nas — da bi nas osvobodil greha in njegovih posledic. Zares, velika je njegova ljubezen in kristjani smo poklicani, da ga posnemamo.

Izkustvo nas uči, da ni vedno lahko. Živeti dejavno ljubezen zahteva veliko dobre volje in iskrenega prizadevanja. Težave nam povzročajo naša sebičnost, napake in pomanjkljivosti. Sami ne bomo zmogli napora poti. Zato prosimo Boga naj nam pomaga s svojo milostjo, da bi zvesto sledili evangeliju in ga uresničevali v svojem vsakdanjem življenju. Gospod je z nami, če imamo ljubeče in pripravljeno srce.

MILAN NEMAC

Misijonar Indijancev Friderik Baraga

Letos obhaja svet 500-letnico odkritja Amerike. Pred 500 leti je namreč Krištof Kolumb srečno pristal na nekem otoku v Srednji Ameriki in s tem odkril nov del sveta, ki so mu dali ime AMERIKA. Ob tem jubileju je slišati tudi kritične glasove na račun belih ljudi, namreč o njih ravnanju z domačini: Indijanci tako v južnem kot v severnem delu novega sveta. Uničili so njih domačo kulturo in uvedli suženjstvo, ki ga je krščanstvo v Evropi že zdavnaj odpravilo. Krščanski narodi, Španci, Portugalci, Angleži in drugi z njimi so znova uvedli suženjstvo in si podjarmili domača plemena ter jim sistematično jemali njih zemljo. Posebno Indijancem v Severni Ameriki. Drugače so pa ravnali misijonarji in med njimi Friderik Baraga. Ti so jim prinesli knjigo in križ; bili so njih edini prijatelji. O tem priča tudi Baragovo pismo sestri Amaliji, ki ga tu objavljamo, prvič v tisku pri nas. Posredoval nam ga je Ivan Virnik, za kar se mu zahvaljujemo. **(Ured.)**

Škof Friderik Baraga

Moja preljuba Amalija!

Najprej ti bom povedal vsebino misijonskega pisma, ki ga pošiljam Leopoldinini ustanovi, nato pa bom odgovoril na tvoje ljubeznivo pismo z dne 1. januarja t.l.

V svojem zadnjem poročilu sem med drugim sporočil, da se stanje mojega misijona med mojim nepozabnim potovanjem ni prav nič poslabšalo, ampak se je celo precej izboljšalo. In to se še vedno dogaja, kajti po moji vrnitvi so bili v naročje naše svete Cerkve sprejeti mnogi, ki so prej živeli v obžalovanja vredni slepoti poganstva.

14. junija sem se odpravil na svoje prvo misijonsko potovanje v tem poletju. Odšel sem v Fond du Lac, kjer sem pred tremi leti ustanovil prvi misijon. Ubogi Indijanci tega misijona že dve leti niso doživeli tolažbe, da bi videli duhovnika v svojem kraju. Preteklo leto sem se namreč vrnil prepozno, da bi se bil podal na misijonsko potovanje.

Bili so zelo veseli, ko so videli, da prihajam, ter so takoj prihiteli, da me pozdravijo. Močno me je ganilo, ko sem zagledal te uboge Indijance, ki že tako dolgo niso videli svojega dušnega pastirja. Občudoval sem trdnost njihove vere, ki so jo ohranili med svojimi poganskimi sosedi, čeprav oropani vsake duhovne pomoči. Milost poklica je v takih primerih tako očitna, da je ni moč prezreti. Zato moramo s pretresenim srcem moliti usmiljeno dobroto dobrega Pastirja, ki si v teh najbolj zapuščenih krajih pogosto ustvarja ovce iz volkov...

(Konec prihodnjič)

Globoka resnoba, združena s srčno toplino in veliko plemenitostjo, to je bil Baragov značaj, ki odseva tudi iz njegovih misijonskih pisem. Baragov sodobnik in življenjepisec, dr. Leon Volčina, je 1869 zapisal: »Ta pisma nam odkrivajo vso lepoto Baragove duše in milo čistost njegovega blagega srca. Luč njegovega zglednega življenja naj sveti krščanskemu ljudstvu sploh.«

Pravde ni več, Karel Marks je mrknil

Čudno naključje: dne 14. marca je prenehal izhajati v Moskvi dnevnik Pravda, istega dne je leta 1883 umrl Karel Marks.

Pravdo je ustanovil Lenin leta 1912 in je bila uradno glasilo sovjetske partije. V cvetočih časih so jo tiskali do 14 milijonov izvodov. Od lanskega leta so ji odvzeli državno podporo, sedaj je ta časopis izdihnil, ker mu je zmanjkalo »hrane«.

Dne 14. marca so vsako leto hodile na Marksov grob v Londonu komunistične delegacije, njim načelu sovjetska delegacija ter kitajska. Letos ni bilo ne ene ne druge, prišli so samo Kubanci kot zadnja kresnica s komunistične grmade.

Je to slučaj ali je kaka višja Moč, ki vodi usodo sveta?

V SLUŽBI TAJNE POLICIJE

V Nemčiji je protestantovski zgodovinar Gerhard Bieser izdal knjigo z dokumenti tajne policije v Vzhodni Nemčiji. Iz dokumentov je razvidno, da je od 4 tisoč pastorjev tri tisoč bolj ali manj stalno sodelovalo s tajno policijo (Stasi).

ŽIVLJENJE MISIJONSKE CERKVE

Priloga »KATOLIŠKEGA GLASA« št. 14 - 2. aprila 1992

Nadškofova poslanica za postni čas 1992

Dragi duhovniki in verniki!

Letos želimo obhajati postni čas na poseben način: kot pripravo na veliko noč, a zlasti kot pripravo na srečanje s sv. očetom Janezom Pavlom II. Misel za letošnji postni čas bo zato: Sv. oče romar med nami: misijonar Evangelija v svetu.

Samo leto dni od tega je papež poklonil katoličanom novo encikliko z naslovom Redemptoris missio o trajni veljavnosti misijonskega poslanstva. V encikliki piše takole: »Napotil sem se po poteh sveta zato, da oznanjam evangelij, da potrjujem v veri svoje brate, da tolažim Cerkev, da srečujem človeka. To so potovanja iz vere. So tudi prilike s potujočo katehezo, da oznanjam evangelij v vse razdalje in širom po svetu, da ponesem svoje apostolsko poslanstvo do zadnjih mejnikov, kjer biva človek (RM št. 63).

Mnogi kristjani so večkrat kritizirali papeževa potovanja po svetu, češ da so nepotrebna, draga in triumfalistično-turistična. Pozabljali pa so na Jezusovo naročilo: Pojdite po vsem svetu in oznanjujte Evangelij vsemu stvarstvu (Mk 16,15). V svetu, ki potrebuje znamenj in pričevalcev, je papež, prvak med apostoli, prvi odgovoren za evangelizacijo, prvi misijonar, ki mora posredovati vsem narodom edinost v veri.

V svojih apostolskih potovanjih pa dodaja papež primarnemu, najvažnejšemu cilju, ki je oznanjevanje Evangelija, še ta, da potrjuje brate v veri in tolaži Cerkev. To posebno poslanstvo je Jezus izročil Petru in ga papež nadaljuje s tem, da se srečuje s škofi, z duhovniki in z vsemi verniki. Želi jih potrditi v prenovljeni ljubezni in zvestobi. Želi prisluhniti težavam, ki jih srečuje Cerkev, ko oznanja Evangelij v družbi, ki se še ima za krščansko, a je izgubila neko stalno ukoreninjenost v krščanskih vrednotah.

Vsak škof-pastir neke posebne Cerkve pa je skupaj s papežem direktno odgovoren za evangelizacijo vsega sveta: »Skrb za oznanjevanje evangelija vsem krajem zemlje je poverjena vsem pastirjem in zboru teh je Kristus izročil svoje poslanstvo« (L.G. št. 23). Papežev obisk posebni Cerkvi nosi v sebi tudi spodbudo za večjo misijonsko zavzetost pri oznanjevanju »ad gentes«, poleg spoznavanja njenih krajevnih razmer.

Papežu bomo predstavili naše posebno misijonsko delovanje in on, ki je misijonar Evangelija v svetu, bo še bolj spodbudil misijonsko odprtost in zavzetost našega občestva. Ta »papež romar« namreč uresničuje po poteh sveta čudovit načrt in ga udejanja z ljubeznijo, pogumom in zvestobo. Saj oznanja Evangelij, potrjuje brate v veri, tolaži Cerkev in se srečuje s človekom.« In tak je njegov čudoviti načrt.

Tudi mi bomo ponosni, da se bomo lahko srečali s sv. očetom. Potrebno pa je, da se na ta važni dogodek pripravimo z molitvijo in prenovljeno katehezo, da razmislimo o tem, kako smo in živimo kot Cerkev v občestvu z njim, ki je naš ljubljeni papež Janez Pavel II.

+ o. Anton Vital Bommarco, nadškof

Nadškof A.V. Bommarco v družbi veselih sester v misijonih

Sv. očetu so izročili evangelij v jeziku baoulé

V sredo, 1. aprila, so izročili sv. očetu prvi izvod evangelija v jeziku baoulé. Prevod je preskrbel goriški misijonski center, tiskali so ga pa v vatikanski tiskarni, ki je posebej opremljena za razne jezike.

Gre za prvi prevod evangelija in Apostolskih del v jezik baoulé, ki ga govorijo v škofiji Bouaké, kjer se nahaja goriška misijonska postojanka. Knjigo je sv. očetu izročil don Giuseppe Baldas, ravnatelj škofijskega misijonskega centra; z njim je bil tudi p. Antonio Maggiotto, ravnatelj vatikanske tiskarne. Goriški misijonski center je hotel s tem proslaviti 20-letnico prisotnosti goriške škofije v škofiji Bouaké.

Sveti oče v Latinski Ameriki

Kardinal Angelo Sodano, državni tajnik je napovedal, da bo sveti oče oktobra obiskal Santo Domingo v Srednji Ameriki, kjer se bo srečal s škofi Latinske Amerike. Razpravljali bodo o petstoletni evangelizaciji ameriškega kontinenta, o doseženem delu in o nalogah v prihodnosti.

Postni čas v afriški vasici Sanzana

V postnem času, »spomladi«, imajo navadno prebivalci vasi Sanzana največ dela. Morajo namreč kopati in čistiti ter orati polja, da bo zemlja pravočasno obdelana in pripravljena na setev, ko bodo prišle prve plohe deževne dobe tam nekje meseca maja. Možje, mladina in tudi otroci izdelujejo zidake iz ilovnate zemlje in jih sušijo na toplem soncu. Tako bodo že pripravljeni za zidavo novih hišic.

V postnem času je vsak petek ob 16. uri križev pot v župniji. Molitev se začne v cerkvi, nato gre procesija proti vzpetini, ki se nahaja na zahodni strani, nedaleč od cerkve in župnišča. Tam so pred leti postavili težak železni križ in do njega gre procesija križevega pota v postu.

Pred cerkvijo so na kupu postavljena kolesa in ob njih motike, sklede, kar so pač ljudje odložili, ko so predčasno prišli s polja, da bi se udeležili pobožnosti. Navadno namreč prihajajo s polja domov v mraku. Sonce se kot ogromna žareča krogla nagiba proti zahodu, ko se pomika procesija na vzpetino z železnim križem. Strežniki nosijo večji bambusov križ na čelu procesije. Možje skupno in izmenoma z ženskami pojejo; katehisti, animatorke ter animatorji prebirajo premišljevanja. Visoka, suha trava šušti pod mnogimi prašnimi nogami, bel prah se dviga s tal. Veliko je šolarjev s plastično steklenico za vodo, obešeno čez ramo, in bosih nog. Tudi nekatere starke so bosonoge, a verjetno jih ne bode, ker imajo kožo na stopalih trdo kot podplati. Velika sončna obla slepi pogled, a procesija križevega pota gre neustrašeno dalje. Otroci skakljajo, se ogledujejo, pojejo in od časa do časa prisluhnejo molitvam in razmišljanjem.

Ko vsa skupina dospe na cilj, so še zaključne prošnje. Nato se vsi udeleženci glasno pozdravljajo in napotijo proti domu: v razne smeri odhajajo v gručah.

Na veliki petek pa je pobožnost križevega pota še bolj posebna. Zberejo se predstavniki vseh vaških organizacij, stanov, škofijske privatne osnovne šole, ženskega centra, poklicnega centra za fante, katehisti, učitelji, člani pevskega zbora in vsi, ki spremljajo cerkveno petje na lokalne inštrumente. Vsaka skupina pripravi eno postajo križevega pota: bere razmišljanja, molitve, prošnje, poje ter nosi težak železni križ, ki so ga poprej sneli s stalnega mesta na vzpetini. Križ je res težak in velik, da ga skupine komaj zmorejo nesti, a vsaka pogumno opravi svojo nalogo. Ko so na vrsti otroci, člani otroške organizacije »Kizitojevi otroci« (Kizitò je bil eden izmed ugandskih mučencev), jih kar mrgoli okrog križa in vsak pripomore, da ga nesejo za nekaj metrov dalje. Eni so bosi, drugi suhi ali podhranjeni, slabo oblečeni, a iz vseh sijeta veselje in ponos, da so samostojno zmožni sodelovati.

Na veliki četrtek je po maši v cerkvi češčenje pred božjim grobom. Vodijo ga animatorji in katehisti, posebej za različne vaške skupine in stanove, ter se zavleče do poznih nočnih ur. Nekateri verniki se po maši vležejo na klopi pred cerkvijo in zaspijo do trenutka, ko so na vrsti za molitev pred božjim grobom. Tudi otroci zaspijo na pločniku okrog cerkve, saj nimajo težav in spijo kjerkoli, ko so trudni.

Sestra domačinka daje injekcije v ambulanti

Na oljčno nedeljo se vse krščansko občestvo zbere pod drevesom sredi vasi, skoraj kilometer proč od cerkve. Na kupu so palmove veje in vsakdo si jih vzame. Procesija se po uvodnih molitvah napoti proti župnijski cerkvi. Vsi navdušeno vzklikajo »Hozana Jezusu Kristusu, Sinu Davidovemu« in dvigajo palmove veje v zrak. Ko sem tudi jaz hodila za procesijo, sem pomislila, da manjka samo še nekdo, ki bi predstavljal Jezusa in bi jahal oslička. Teh je na vasi itak prav mnogo in bi z lahkoto dobili primernega. Potem bi bila res živa slika Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. Mi verniki pa bi polagali pred njega, ki prihaja, svoje plašče in rute.

Terezika Srebrnič

Nova huda bolezen v Afriki

Televizija, časopisi in revije nam vsak dan prinašajo novice od vsepovsod in, kot pravi Mac Luhan, je postala naša zemlja vas, v kateri si lahko o vsem kmalu informiran. Prav zaradi tega dejstva smo lahko nemalo začudeni, ko šele sedaj zvemo, da se je v zadnjih letih pojavila v Afriki nova, huda bolezen. Poimenovali so jo po kraju izvora: Buruli. Pojavila se je kakih deset let od tega v vasici Buruli, ki se nahaja v Ugandi. Hitro se je širila po vseh predelih subsaharske Afrike, zlasti v vlažnih tropskih krajih in ob ekvatorju. Zaradi velike vlage se tam bolezen naglo širi.

Tudi v državi Slonokoščena obala (Côte d'Ivoire) se je pojavilo veliko okužb s to boleznijo. In to posebno v vaseh, skozi katere tečejo potoki, v predelu Daloa. Bolezen povzroča obsežne in globoke rane, ki se pojavijo na raznih delih telesa. Rane se širijo in poglabljajo ter uničujejo tkiva. Mnogokrat prodrejo prav do kosti ter pokvarijo mišice, živčevje ter vezi. Zato večkrat povzročijo nepopravljivo ohromitev roke ali noge, tudi če se rane zacelijo.

Na Slonokoščeni obali delujejo tudi misijonarji in misijonarke iz naše škofije v krajih Kossou in Nimbo. Zlasti redovnice, ki so zaposlene v dispanzerjih, so že zdravile veliko primerov bolezni iz Burulija, a si niso znale razlagati vzrokov zanjo. Seveda se jim je dozdevalo, da je glavni vzrok okužena voda, ki jo domačini rabijo za prehrano in za umivanje. V zadnjem času se na obeh goriških postojankah zdravi na stotine bolnikov s to okužbo. Zlasti so to otroci in mladina med petimi in šestnajstimi leti. Nekaterih bolnikov ni mogoče več zdraviti ali pa jih rajši zdravijo z domačimi tradicionalnimi zdravili in mnogi umrejo od infekcij in izčrpanosti.

Preteklo pomlad so goriške redovnice iz obeh postojank dale analizirati tkiva, okužena z boleznijo Buruli. Poslale so material v London na svetovno zdravstveno organizacijo, da bi dobile pravo diagnozo. Odgovor je bil zelo hud: bolezen ima v sebi tri tipe virusov, ki so od tuberkuloze, AIDS-a in gobavosti.

Redovnice je odgovor seveda zelo prizadel, a niso izgubile poguma in še vedno z veliko ljubeznijo zdravijo mlade bolnike in jim strežejo. Zdravljenje je zelo boleče, dolgotrajno, saj mineta navadno dve leti, predno se rane zacelijo. Treba jih je razkuževati in zdraviti vsak dan.

Pred časom pa so poskusile uporabljati nov tip zdravila na podlagi kolagena. Zaenkrat ga izdelujejo samo v Italiji in pospešuje formiranje uničenega tkiva ter celjenje ran v treh, štirih mesecih. Zdravilo se je zaenkrat izkazalo kot najbolj učinkovito in nekateri bolniki so že ozdraveli. Je pa precej drago in tudi mladih bolnikov je vedno več. Glas o uspešnem zdravljenju se namreč širi daleč naokrog, zato prihajajo bolniki in različnih krajev države.

V preteklih mesecih je goriški misijonski urad sprožil akcijo, ki naj bi naše ljudi pravilno informirala o tej bolezni in jih spodbujala, da po svojih močeh pomagajo nesrečnim mladim bolnikom. Veliko ljudi se je zavzelo za to pobudo, da je lahko misijonski urad nakupil in letalsko odposlal na goriške postojanke veliko prepotrebnega zdravila. Akcija se še nadaljuje skozi ves postni čas.

Seveda ne bo mogoče v kratkem času zaustaviti te zelo hude bolezni... Lahko pa bomo s svojo velikodušno podporo zopet priklicali smehljaj na obraz kakega mladega bolnika, ki bo ozdravel in zopet svobodno zaživel.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Misijonarji pišejo

Nova misijonska postojanka, Indija

S. Terezija Medvešek je prav te dni poslala pismo. Piše, da je na neki drugi postojanki blizu glavne hiše Dum Dum v Kalkuti. Odprli so novo hišo za revna dekleta. »Prilagam fotografijo tukajšnjih deklet, notranjih gojenk, ki se vsem zahvaljujejo za dar in voščijo veselo Veliko noč. Naša dekleta molijo za vse dobrotnike in so jim hvaležne. Nekatere se pripravljajo na prvo sv. obhajilo; apostolat ni lahek, ker večina ljudi so budisti ali muslimani, četudi so zelo prijazni do nas in do našega dela.

Jaz nosim 85 let in se glede zdravja ne smem tožiti. Prvega marca sem bila navzoča v Katjami, 40 km od tukaj, posvetitvi čudovitega novega svetišča. Posvetil ga je škof domačin, z njim je somaševalo veliko število duhovnikov. Navzoče so bile številne redovnice in več tisoč katoličanov. Gre za veliko svetišče, posvečeno Materi božji. Navzoč je bil tudi dobrotnik iz Italije. Ko sem ga vprašala, kaj čuti, mi je odgovoril: »Mi sembra un sogno, non posso esprimere che cosa sento.« (Zdi si me kot sanje, ne morem izraziti, kar čutim.)

Thank you - Lepa hvala. Indijske deklice, ob njih sestra Terezija Medvešek ter sestra domačinka

Tudi jaz sem pristna Slovenka

Saikung, 29.01.92

Ravno danes sem prejela Katoliški glas od 23. januarja z veselo novico napisano z velikimi črkami SLOVENIJA po tisočletju spet priznana država »in spodaj krasna zastava-slovenska. Ne morete si predstavljati mojega veselja... ki nima besed. Tudi jaz sem pristna Slovenka, čeprav rojena v Trstu in misijonarka po svetu, toda srce je vedno slovensko. Veliko sem molila te čase za Slovenijo, Bog nas je uslišal, sedaj upamo tudi to za hrvaške brate. Danes Vam pišem, da Vam izrazim svoje veselje in svoja srčna voščila.

To je velika milost božja in res sreča za nas Slovence. Sprejmite ta moja voščila, ki pridejo prav iz srca od Vaše slovenske misijonarke, ki je sedaj v Hong Kongu, a čaka še s križem v roki, da jo Jezus pokliče: Pridi, Anica... pridi nazaj na Kitajsko, tam te čakajo ubogi in potrebni. Oh, presrečni dan, kdaj bo? To je moja zadnja goreča želja... da se vrnem nazaj na Kitajsko.

Dovolite, da uporabim to lepo priliko... da se še enkrat prav goreče priporočam v molitev, vsem ki berejo Katoliški glas. Ljubi Bog naj se usmili letos tudi naše uboge Kitajske, ki strašno trpi pod komunistično vlado in želi — Svobodo in Mir. Koliko jih je še zaprtih v ječah... Naj zmaga Cerkev na Kitajskem in pade dol komunizem, da bo vladal Kristus. Bog je vsemogočen in bo napravil ta — čudež — če bo naša vera trdna. Zaupajmo... in molimo. Srčna hvala vsem, ki se me boste spominjali. Letos tudi jaz obhajam 50 leti od mojih večnih obljub, ki sem jih napravila na Kitajskem, 1942 - 1992. To bo zame najlepši dar.

Bodimo vedno združeni v Jezusovi ljubezni in molimo eden za drugega.

Vaša sr. Anica Miklavčič misijonarka, Slovenka iz Trsta.

Darovi za misijone v letu 1991

Nabrežina	4.550.000
Devin	885.000
Mavhinje	750.000
Šempolaj	500.000
Zgonik	465.000
Sesljan	1.165.000
SKUPNO	8.315.000

- 1.141.400 - 12,07%: na osebo 875 (-110)

ŠTANDREŠKI DEKANAT

Plešivo	140.000
Doberdob	500.000
Gabrje	302.400
Slov. pastoralno središče Gorica	2.715.000
Jamlje	388.000
Podgora	953.000
Pevma - Štmaver	—
Ronke - slovenski verniki	100.000
Rupa-Peč	504.000
Števerjan-Jazbine	1.946.500
Vrh sv. Mihaela	1.086.000
Štandrež	6.100.000
Sovodnje	2.264.000
Dol	306.000
SKUPNO	17.304.900

+ 1.167.400 + 7,23%, na osebo 1.573 (+182)

DAROVI PO DEKANATIH

Oglej	17.088.750
Cervignano	23.998.250
Krmin	24.849.400
Devin	8.315.000
Gorica	64.962.965
Gradišče	27.420.345
Tržič	24.202.650
Ronke	21.631.700
Visco	48.470.960
Štandrež	17.304.900
SKUPNO	278.244.920

DAROVI RAZNIH SKUPNOSTI, ŠOL, USTANOV

Slov. Marijina družba	720.000
Zavod sv. Družine	4.186.000
Sestre čudodelne svetinje	2.000.000
Župnija sv. Lucije (Most na Soči)	2.000.000
Srednja šola »Ivan Trinko«	299.715
Osnovna šola »Fran Erjavec«	82.000
Osnovna šola »Butkovič«	198.210
SKUPNO	9.485.925

Skupni darovi vse nadškofije 842 milijonov.

Suša in suša

Pri nas se je začelo s sušo — to je prava katastrofa za ves narod. Kot svetovni mediji poročajo, je suša prizadela Južnoafriško Unijo, Zimbabwe v celoti in sosedne države delno. Za nas je to še posebno hudo, ker se nismo še okrepili od zadnje dolge in hude suše. Nismo pričakovali tega letos. In vendar je tu. Medtem pa sonce žge tri mesece s temperaturo, ki je Botswana ne pomni zadnjih trideset let. Decembra in januarja smo se vsi pritoževali drug drugemu, sedaj pa smo se že privadili tudi tej visoki vročini. Bolj hudo je s sušo. Prihodnji mesec bomo začeli pripravljati program za olajšanje, skupaj z državnimi ustanovami.

V našem programu A San ali Bušmani smo pričakovali prvo letino, ker je kar lepo število družin obdelalo male parcele zemlje. Naš poljedeljski inštruktor je pridno delal dve leti; učil, demonstriral, navduševal, delal z družinami in se veselil njihove pripravljenosti, da nekaj pridelajo, kar je povsem novo zanje. Sedaj je sonce vse to uničilo — dobesedno ožgalo. Morala je padla, a upanje v življenje ni skrhano, saj ti prvobitni ljudje živijo tako blizu z naravo, se znajo prilagoditi in tudi trpeti velika pomanjkanja. Problem je v tem, da imajo zmeraj manj možnosti za nabiranje darov narave, ker je vedno več zemlje ograjene v farme premožnejših ljudi. Z zaupanjem v Njega, ki nas ljubi, bomo tudi to prestali.

Zora Škerlj

Kitajska Mati božja

Nove posvojitve semeniščnikov v naši škofiji

Papeška ustanova sv. Petra apostola je dne 10. januarja t.l. sporočila, da je postal dne 26. maja 1991 duhovnik bogoslovec, ki ga je podpirala in »posvojila« neka oseba iz Ronk. To je bil že stoti bogoslovec, ki je postal mašnik in živi v deželi t.i. Tretjega sveta. Okrog leta 1970 se je v naši škofiji začela akcija za podpiranje bogoslovcev iz misijonskih dežel.

Pobuda je bila in je navidez preprosta: v naši škofiji imamo zaenkrat malo duhovniških poklicev, ne manjkajo pa nam finančna sredstva. V drugih predelih sveta pa je obratno veliko duhovniških kandidatov, bogoslovcev, ki pa nimajo potrebnih sredstev za šolanje. Če se poveže ene in druge vrste pomanjkanje ter eno in drugo bogastvo, se lahko doseže, da dobi božje ljudstvo, ki je vesoljna Cerkev, novih duhovnikov za širjenje veselega oznanila.

Veliko naših ljudi se je zavzelo za to pobudo in mnoge župnije so že srečne spremljale k oltarju novomašnike iz misijonskih dežel. Do sedaj imamo že 195 posvojenih bogoslovcev in vsako leto je okrog 20 novih. Posvojeni duhovniški kandidati pa pripadajo različnim državam sveta v Afriki, Latinski Ameriki, Aziji, Oceaniji.

Za posvojitev semeniščnika iz misijonskih dežel niso potrebni kaki posebni pogoji. Za dobo petih let je treba kandidatu posredovati letno denarna sredstva, ki naj mu omogočajo študij. Zlasti pa ga je treba spremljati z molitvijo in zanimanjem zanj.

Vse potrebne informacije nudi Misijonski urad.

Posvet pravoslavnih patriarhov

V Fanarju, na sedežu ekumenskega patriarha Bartolomeja I. v Carigradu, so se zbrali voditelji 14 neodvisnih pravoslavnih Cerkva. Razpravljali so o dialogu s katoliško Cerkvijo. Pravoslavne Cerkve štejejo 186 milijonov vernikov. Med njimi navadno ni velike enotnosti, ker je vsaka pravoslavna Cerkev popolnoma samostojna. Pri zadnjem srečanju pa je prišlo do skupnega sklepa o odnosu do katoliške Cerkve. Razgovori z njo se bodo nadaljevali, ko bo urejeno vprašanje uniatov v Ukrajini, Rumuniji in na Slovaškem. Uniati imajo enake obrede kot pravoslavni, a so združeni z Rimom. Leta 1946 je Stalin zatrl uniatsko Cerkev in jo pridružil pravoslavni. Gorbačov je popravil krivico. Uniatska Cerkev je znova zaživela in zahteva, da se ji vrnejo cerkve in drugi prostori, ki so ji bili po Stalinovem ukazu odvzeti. Temu pa se upira pravoslavna Cerkev.

Ruski patriarh Aleksij II. pa je med drugim užaljen, ker je papež imenoval nekaj katoliških škofov za katoličane na ozemlju Rusije, ne da bi ga vprašal za soglasje ali vsaj za mnenje.

Zdi se, da so se po tem srečanju pravoslavnih patriarhov v Carigradu zmanjšale možnosti za nadaljevanje razgovorov s katoliško Cerkvijo.

✶

»Zgodovina govori dovolj jasno: Čim bolj je bil kak narod zvest Cerkvi, tem bolj svoboden je bil, tem bolj goreče je ljubil svoj narod in svoj jezik«. (Anton Mahnič)

Stanko Pavlin v Tribuni

Salezijanec Stanko Pavlin je sedaj v Macau, portugalski koloniji južno od Hong Konga. Tam pomaga v salezijanskem zavodu. Najbolj razširjen tednik v tej koloniji, Tribuna de Macau, je objavila dolg intervju z njim in prinesla tudi njegovo fotografijo. »Urednik je hotel vedeti več stvari, na nekatere sem mu odgovoril, na druge pa ne. Še posebno ko je šlo za Kitajsko... Čez mejo sem šel že trikrat in upam, da pojdem še,« piše v pismu.

V intervjuju govori g. Stanko o svoji domovini Sloveniji, o svojih obiskih v Jugoslaviji leta 1952, ko so ga hoteli pridržati, da bi bil tolmač za kitajščino v Beogradu, saj je bil edini, ki je znal kitajsko. V Hong Kongu je bil za tolmača Japoncem, ko so ti zasedli Kitajsko. Časnikar se mu čudi; devet jezikov in jih našteva: latinščina, italijanščina, francoščina, angleščina, japonščina, kitajščina, portugalščina, španščina in seveda slovenščina.

Potem se intervju ustavi ob sedanji Jugoslaviji. Stanko Pavlin pove : »Z Jugoslavijo je konec. "In našteva republike, ki so nastale na njenem teritoriju. Posebej se ustavi ob Sloveniji in trdi, da jo čaka še slavna prihodnost", saj lahko postane druga Švica.«

Naši misijonarji po svetu so torej nosilci tudi slovenske zavesti.

Misijonska znamkarska akcija v Ameriki

Ko dobimo po pošti pismo, je na njem poštna znamka. Običajno preberemo pismo, ovojnico pa vržemo v koš. In vendar je tudi rabljena poštna znamka lahko vir dohodka za misijone.

Na to misel je pred 40 leti prišel misijonar Karel Wolbank, ko se je vrnil s Kitajske, odkoder so ga komunisti pregnali. Začel je z akcijo za zbiranje poštnih znamk, z izkupičkom pa pomagati misijonarjem. Akcija se je razširila po ZDA in po Kanadi, postala je široko gibanje, ki zelo občutno pomaga slovenskim misijonarjem. To vidimo iz poročila, ki smo ga dobili.

V preteklem letu 1991 so podpirali 104 bogoslovce v raznih državah, med temi 20 iz ljubljanske nadškofije. Nadalje so podprli 81 slovenskih misijonarjev in misijonark, katerim so poslali 43.240 USA dolarjev pomoči (54.000.000 Lit.).

april 1992

in okolica

Kdaj		Kje	Kaj	Prireditelj
Čet. 2.	20.30	Katoliški dom	Pred.: F.Perko, Katol.in pravosl. v Sloveniji in Hrvaški	Štandrežka dekanija
Pet. 3.	19.00	Ž. dom Doberdob	NASTOP GOJENCEV	SKPD Hrast, SCGV E.K.
3. do 12.		Števerjan	Misijon	Župnija
Ned. 5.	16.00	Bazovica	GOSPA MINISTRICA	PD Štandrež
Čet. 9.	20.30	Katoliški dom	Predst. knjige Zgodovina Norika	ZSKP
Sob. 11.	20.00	Katoliški dom	NASTOP GOJENCEV	SCGV E. Komel
Pon. 13.	20.30	Katoliški dom	Glasbeno srečanje: Tatjana in Nataša Lipovšček	SCGV E. Komel
Pon. 20.	13.00	Doberdob	PRAZNIK POMLADI	SKPD Hrast
Sre. 22.	20.30	Katoliški dom	Generalna vaja zborov	ZCPZ
Pet. 24.	17.30	Katoliški dom	OBČNI ZBOR BANKE	Kmečka banka
Sob. 25.	16.00	Rupa	Praznik frtalje	PD Rupa-Peč
Ned. 26.	13.00	Doberdob	PRAZNIK POMLADI	SKPD Hrast
Ned. 26.	16.00	Rupa	Praznik frtalje	PD Rupa-Peč
Pon. 27.	20.30	Katoliški dom	SEJA ZSKP	ZSKP
Čet. 30.	17.30	Oglej	Bogoslužje s sv. očetom	Odbor
Pet. 1.maja	16.00	Rupa	PRAZNIK FRTALJE	PD Rupa-Peč
Pet. 1. maja	18.00	Vejna	Srečanje slov.predstavnikov s papežem	Odbor
Sob. 2. maja	16.30	Travnik	SV. MAŠA S PAPEŽEM	Odbor
Ned. 3. maja	dop.	Videm	Srečanje mladine s papežem	Odbor
Ned. 3. maja	16.00	Rupa	PRAZNIK FRTALJE	PD Rupa-Peč

Katoliški dom, Gorica, Drevored 20.sept.85
tel. 33340
- SSO, tel. in telefax 536455
- telovadnica, tel.32310
- ZSKP, ZCPZ, SZSO-SGS, MePZ L.Bratuž in M.Filej, Oder 90, zadruga Ojsternik, ŠZ Olympia, društvo A.Gregorčič,ansambla Prijatelji in Bleu Angels, odbor staršev, SKPD M.Filej

Vesela Velika noč

3/II KATOLIŠKI DOM - Supplemento al Katoliški glas n. 14, 1.000 copie-izvodov, Priloga Katoliškega glasa

Goriške novice

Moški zbor »MIRKO FILEJ« - Gorica - zborovodja Zdravko Klanjšček

Sv. misijon v Števerjanu

Od petka, 3. aprila do cvetne nedelje 12. aprila bomo imeli v Števerjanu ljudski misijon.

Vodil ga bo p. Lojze Markelj. Po-
[eg govorov v Cerkvi bodo srečanja
: raznimi skupinami v Sedejevem
lomu.

Ronke

Lepo je uspela v soboto, 21. mar-
a, v občinski knjižnici v Ronkah ot-
oritev prve skupinske razstave šestih
lovenskih slikarjev z Laškega, ki jo
: organiziralo društvo Jadro pod
okroviteljstvom občine Ronke.

Po uvodnih besedah odbornika za
ulturo Furlana in predsednika dru-
tva Karla Mučiča sta slikarje pred-
tavila številnemu občinstvu
dbornika društva Jurij Paljk in Da-
orin Devetak.

Čeprav se umetniki v glavnem med
:boj niso poznali, polovica teh pou-
arja v slikah abstraktnost, ostali pa
kajo prečudovito naravo. V prvo
upino sodita Beccia Oskar in De-
de Patrizia, ki sta že razstavljala tu-
samostojno, in Sonja Visintin, ki
je prvič predstavila občinstvu.
rugo skupino pa zastopajo Stane in
onja Meterc ter Armando Lakovič.
i spadajo v starejšo generacijo, saj
ane razstavlja od leta 1946, in Ar-
ando, ki se je prvič predstavil ob-
nstvu, je v glavnem slikal v letih
'48-50.

Visintin Sonja pa se je posvetila ri-
nju šele po letu 1956, ko se je za
kaj let preselila v New York.

V sredo, 25. marca, pa se je na se-
žu društva v Romjanu končal za-
miv tečaj o ličenju, ki sta ga
menično vodili estetistki Klavdija
otič iz Trsta in Beltram Metka iz
ove Gorice.

K.M.

ledališča predstava SSG v gledališču G. Verdi« v Gorici

V torek, 7. aprila 1992, s pričet-
n ob 20.30, bo gostovalo v teatru
. Verdi« v Gorici (ulica Garibal-
4) Slovensko stalno gledališče iz
ta z dramo »ČRNI GALEBI«
ksija Pregarca.

'redstva »ČRNI GALEBI« je
ma o ricmanjski verski aferi v za-
u stoletja, poglavje iz našega pri-
skega zgodovinskega spomina.
socialno narodno obarvanem
dju izstopa predvsem osebna dra-
osrednjega junaka, župnika dr.
arja. Igro je za našo uprizoritev
maturško predelal Denis Poniž,
ser je Jože Babič.

MPZ Podgora na reviji Koroška poje

Koroška nas je v nedeljo, 15. marca sprejela v predpomladnem siju. Njeni gozdovi posuti s telohom in resjem so pošiljali zadnji zimski pozdrav snegu, ki še pokriva osojne jase.

Letošnja Koroška poje je bila posvečena koroški pesnici Milki Hartman in koroškemu skladatelju Luki Kramolcu.

On nabito polni dvorani Delavske zbornice v Beljaku se je publiki predstavilo 14 zborov in en tamburaški ansambel.

Naš mešani pevski zbor je pod taktirko neutrudljivega Mirka Špacapana ubrano zapel tri pesmi: O. Deva - Prelepa je Selška dolina, Luka Kramolca - Pesem o Zili in J. Gallusa - Livide, quare tibi.

Publika je zbor nagradila z dolgim aplavzom in v spomin še šopek pomladanskega cvetja.

S svojo prisotnostjo nas je počastil predsednik ZSKP dr. Damjan Paulin.

Z nami so prišli tudi člani družin pevcev in prijatelji in tako zapolnili avtobus do zadnjega sedeža.

-ja

Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice

prireja v četrtek, 9. aprila, ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici, večer o prvi zgodovinopisni knjigi iz leta 1663, z naslovom

»Zgodovina Norika in Furlanije«

ter o njenem piscu p. Martinu Baucerju iz Gorice.

Sodelujeta dr. Darja Mihelič in dr. Branko Marušič.

Predstavitev knjige: Sprehodi po Trstu

V torek, 10. marca, je v Katoliški knjigarni v Gorici bila predstavitev knjige Sprehodi po Trstu, ki jo je napisala Ljuba Smotlak. Knjiga je izšla v založbi SSO kot deveta po vrsti v zbirki Pastirčkove knjižice.

Po pozdravnem nagovoru glavnega urednika Pastirčka g. Marjana Markežiča je sledila kratka glasbena točka, nakar je o knjigi sami spregovorila Kazimira Blažič Sorč in predstavila njeno bogato vsebino.

Sprehodi po Trstu so res izredno zanimiva knjiga, za katero pisateljici Ljubi Smotlakovi lahko samo čestitamo. Prav bi bilo, da bi knjigo imela vsaka naša šola na Tržaškem in Goriškem, saj je to zgodovina naših krajev in ljudi, zgodovina, ki bi jo moral poznati vsak učenec in vsak dijak.

mp

S šolskega področja

Problemi

Na seji šolskega sindikata, ki jo je vodil predsednik prof. L. Devetak, se je razpravljalo o zmedi, ki jo ustvarja v javnosti nejasen naziv Sekcije Tehničnega trgovskega zavoda (ITC). Ta je bila najprej sekcija tržaškega zavoda Žiga Zois, s tem šolskim letom pa je bila pridružena Trgovskemu zavodu I. Cankar.

Na pobudo odbornice, ki je poročala o raznih problemih na šolskem centru, bo sindikat v prvih dneh aprila sklical sindikalno zborovanje, na katerem se bo razpravljalo o problemih, ki se pojavljajo v centru z ozirom na sožitje raznih zavodov in skupno uporabo prostorov. Na dnevnem redu bo tudi delovna pogodba.

Na isti seji je odbor presojal posledice demografskega padca v nekaterih naših vaseh. Nižje število vpisanih otrok bo v naslednjih letih posebno občuteno na nekaterih osnovnih šolah, kjer se bo treba sprijazniti z uvajanjem enorazrednic (po dva ali več razredov v enem), kar pa ne kompromitira kvalitete pouka. To potrjujejo razni izvedenci in dosedanja praksa. Prava škoda in hromitev za otroka je izguba vaške šole, okrog katere raste in se prepleta kulturno življenje.

SI

Minister Vencelj v Stuttgartu

Od sobote do ponedeljka, od 13. do 16. marca, se je v Stuttgartu mudil slovenski minister za šolstvo in šport, dr. Peter Vencelj. V nedeljo se je minister udeležil slovenske maše v cerkvi sv. Konrada, kar je našo versko skupnost zelo razveselilo. Po maši se je na povabilo Kulturnega društva Slovenija-Stuttgart zbralo v farni dvorani okrog 150 rojakov, v katerih imenu je predsednik Karel Cepel ministra pozdravil. Na stavljena vprašanja je minister Vencelj vljudno in obsežno odgovarjal. Ker so bili navzoči tudi učitelji na slovenskih dopolnilnih šolah, je šel razgovor tudi v tej smeri ob iskanju poti treznega sodelovanja. Z učitelji in skupino staršev in otrok se je minister tudi posebej srečal.

Gospod minister je obiskal tudi slovenski dom v Stuttgartu, s katerega ga je pozdravila nova slovenska zastava. Lepo urejen učni prostor za Sobotno šolo je tako njega kot obe spremljevalki, profesorici Vero Šlander in Melito Steiner, vidno presenetil. Ob tej priliki so zvedeli, da je cerkvena Sobotna šola prva zastavila korak za pouk slovenskih otrok v Nemčiji, da jo je občasno obiskovalo blizu 100 slovenskih šolarjev, da je trenutno vanjo vpisanih 53 otrok slovenskih staršev, ki so razdeljeni v tri učne oddelke. Razložili smo jim tudi učno metodo na tej šoli, ki zavzame otroka v celoti kot Slovenca in kot kristjana, kar pa ne velja za učni cilj na dopolnilnih šolah. O tej zadevi smo se pogovarjali prej z rojaki v dvorani.

Ciril Turk

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo ponedeljkov večer, 6. aprila, posvečen filmu Danijela Jarca »Sejem pripadnosti«. Avtorja in delo bo predstavil prof. Aleš Doktorič. Začetek ob 20.30.

V Sv. Križu pri Trstu se bodo prihodnji teden pripravljali na velikonočne praznike in na papežev obisk z duhovno obnovo, ki jo bo vodil lazarist g. Jože Planinšek.

TRST

Podelitev študijskih štipendij in podpor

V petek, 20. marca 1992, je bila na sedežu Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu slovesna podelitev študijskih štipendij in podpor iz sklada Mihaela Flajbana za leto 1991.

Pobuda, ki je letos stekla že četrtič, je zamišljena kot pripomoček in spodbuda slovenskim visokošolskim študentom, ki so v preteklem letu izkazali posebno marljivost in uspešnost. Ocenjevalna komisija, ki ji predseduje prof. Franco Piščanc, je namreč sestavila posebno lestvico vseh tistih, ki so vložili prošnjo, na podlagi sledečih elementov: študentovi šolski uspehi v preteklem letu, dokumentacija o družinskem finančnem stanju in študentova izvenšolska dejavnost.

Večer je uvedel predsednik Slovenskega Dobrodelnega društa inž. Aljoša Vesel, ki je na začetku podal poročilo letošnjega delovanja; zaznamovano je bilo z veliko aktivnostjo, posebno glede pomoči Hrvaški. Zatem je bila podelitev letošnjih nagrada. Štipendije v znesku dveh milijonov lir so letos dobili Katja Tommasi iz Sovodenj, ki je vpisana v prvi letnik ekonomske fakultete; Martin Pertot iz Nabrežine, vpisan v drugi letnik agronomije; Damjan Hlede iz Števerjana, vpisan v tretji letnik pravne fakultete; Marko Budal iz Trsta, vpisan v četrti letnik inženjerije.

Podpori v znesku enega milijona lir sta letos prejela Pavel Marcantonio iz Trsta, vpisan v peti letnik elektrofizike, in Marko Ozbič, ki študira dirigentstvo na Dunaju. Podporo v znesku pol milijona lir je prejela še Barbara Mauri iz Trsta, ki je vpisana v prvi letnik političnih ved.

Večer se je zaključil s prigrizkom, ob katerem so se vsi prisotni lahko z veseljem pogostili.

Sv. oče v Trstu

Petek, 1. maja: ob 18,15 se sv. oče s helikopterjem pripelje na Prosek in od tam z avtom na Vejno. Ob 18,30 pred svetiščem pozdrav oblasti, kratka molitev v baziliki, sprejem delegacije Slovencev in delegacije istrskih beguncev. Odhod v mesto.

Ob 20. uri v baziliki sv. Justa srečanje z duhovniki in redovniki, nato sprejem zastopnikov krščanskih Cerkev v Trstu. Počitek v samostanu sv. Ciprijana.

Sobota, 2. maja: ob 8.30 na univerzi; ob 10. uri somaševanje na trgu Unità; ob 12. uri kosilo v samostanu sv. Ciprijana; ob 14,45 v gledališču Verdi srečanje z deželnimi oblastmi, ob 15,45 z avtom v Gorico.

V nedeljo, 5. aprila ob 18.00 uri, prireja Slomškov dom v kinodvorani v Bazovici gostovanje dramske skupine p.d. «Štandrež« z veseloigro B. Nušiča

Gospa Ministrica

Režija Emil Aberšek

Toplo vabljeni!

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Krstna uprizoritev

Aleksij Pregarc

Črni galebi

Režija Jože Babič

Premiera v petek, 3. aprila, ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu.

ABONMA RED A.

Ponovitev:

v soboto, 4. aprila, ob 20.30 - Abonma RED B.

v nedeljo, 5. aprila, ob 16.00 - Abonma RED C.

v sredo, 8. aprila, ob 20.30 - Abonma RED D.

Ponovitev v Gorici v gledališču »G. Verdi«:

v torek, 7. aprila, ob 20.30 - Abonma RED A in RED B.

Novice Mohorjeve družbe

Občinska odbornica celovške svobodnjaške stranke Lora Willner je s svojo pripombo, da so Omanove slike strašilo za otroke, vzbudila veliko ogorčenja posebno med slovensko govorečimi Korošci. Na njeno izjavo je predsednik Omanove ustanove, dr. Andrej Kajžnik, napisal protestno pismo.

Meseca aprila bo v galeriji Holzer v Beljaku razstavljal dobitnik Mohorjeve literarne nagrade leta 1983 Gustav Januš.

Celovška Mohorjeva je skupaj s Krščansko kulturno zvezo izdala video-kaseto lanskoletne uprizoritve »Pasijona« koroškega bukovnika Andreja Drabosnjaka. V sodelovanju z ljubljansko Mladinsko knjigo pa je izdala izbrana besedila Svetega pisma na osmih tonskih kasetah, namenjenih predvsem tistim, ki ne morejo brati, mlajšim in starejšim vernikom.

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad izrazi sočutja ob smrti naše draga mame in sestre Darje Lozej-Cova, ki ji je Gospod odprl vrata v življenje in večnega veselja, se toplo zahvaljujemo g. Lojzetu Zupančiču za pogrebne obrede in molitve ter zdravniku dr. Marku Jevnikarju, vsem sorodnikom za obilico cvetja, kakor vsem številnim prijateljem in znancem, ki so nam stali ob strani ob težki uri slovesa.

Hčerka Marta in sestra Vera Lozej

ZAHVALA

Nenadoma nas je zapustil in odšel k Gospodu naš dobri mož, oče in dedek

Evgen Mučič

Zahvaljujemo se gospodu župniku Jožetu Žoržu za pogrebni obred in tolažilne besede, cerkvenemu pevskemu zboru, predstavnikom skavtov, vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Milena, hči Ada, zet Mario ter vnuka Katja in Dimitrij

Štandrež - Doberdob, 28. marca 1992

GORICA

Papežev obisk v Gorici
Rožni venec pred podobo svetogorske Matere Božje

Program obiska sv. očeta v Gorici je sedaj znan: v četrtek, 30. aprila, ob 17. uri pristane z letalom na letališču v Ronkah. Od tam se z avtomobilom pripelje v Oglej. Na trgu pred baziliko ga pozdravijo župnik in zastopniki civilnih oblasti.

Sledi somaševanje v baziliki. Papež bo somaševal s škofi in duhovniki; ti slednji bodo morali imeti posebno vstopnico. V baziliki bodo na eni strani člani duhovniških in škofijskih pastoralnih svetov; na drugi strani pa civilne oblasti. Pevci bodo imeli poseben prostor v baziliki, toda tudi oni bodo morali imeti vstopnico. Dostop v baziliko za papeževo mašo bo torej možen samo s posebnimi vstopnicami. Dohod v baziliko bo dovoljen od 16. do 17. ure, nakar bodo vrata zaprli. Verniki bodo lahko videli sv. očeta ob poti z ronškega letališča in pa ob obeh straneh ulice Patriarca Popone (ulica, ki pelje k baziliki). Za avtobuse in avtomobile bodo določeni posebni prostori zunaj Ogleja.

Po končanem somaševanju se sv. oče odpelje v Pordenone.

OBISK V GORICI

V Gorico se sv. oče pripelje iz Trsta z avtom v soboto, 2. maja, okrog 16,30. Pripeljal se bo po Tržaški ulici (v. Trieste), nato po korzu Italia, korzu Verdi, ulica Oberdan, Travnik.

Pred cerkvijo sv. Ignacija bo postavljen oder z oltarjem. Ob odru bodo oblasti in duhovniki somaševalci. Pevci bodo imeli svoj oder pred palačo INPS. Dostop na Travnik bo možen samo z vstopnicami, ki jih bodo dušni pastirji razdelili med vernike.

Avtomobile bo treba parkirati daleč zunaj mesta: ob Soči (Espomego), ob državni meji pri Štandrežu, na parkirišču ob Rdeči hiši ali kje drugje. Udeleženci iz Slovenije naredijo najbolje, da parkirajo onstran meje in pridejo v mesto peš. Dohod na Travnik bo od 15. do 16. ure, nakar bodo dohode zaprli.

Ta navodila veljajo za vse, tudi za pevce in duhovnike.

Po končanem somaševanju ob 19. uri se bo sv. oče v prostorih župnije srečal z delegacijo Slovencev, nakar bo sledila večerja v nadškofiji. Ob 20.30 se papež pripelje v stolnico, kjer bo molitev rožnega venca pred podobo svetogorske Matere Božje. To bodo že kak dan prej s Sv. Gore prepeljali v stolnico. Goriški nadškof je že zaprosil za prenos podobe. Pričakovati je, da tako frančiškani kot slovenske civilne oblasti bodo dale vsa potrebna privoljenja. Rožni venec bodo prenašali po vatikanskem radiu kot vsako prvo soboto v mesecu. V stolnico bodo imeli dostop samo povabljenci s posebnimi vstopnicami.

Po končanem rožnem vencu se bo sv. oče podal v nadškofijsko palačo, kjer bo prenočil. Naslednji dan, v nedeljo, 3. maja, ob 8. uri s helikopterjem odleti v Gemono, kjer se začne obisk videmske škofije.

Janez Pavel II.

Umestitev slovenske občinske konzulte

Pred kratkim se je na svoji prvi seji sestala novoizvoljena slovenska konzulta na goriški občini. Ta bi se bila morala sestati sicer že pred dobrim letom, ko jo je izvolil občinski svet. Konzulto sestavlja petnajst članov, ki jih predlagajo Zveza slovenske katoliške prosvete in Slovenska kulturno gospodarska zveza (vsaka po pet), Sindikat slovenske šole (dva člana), tri člane pa izvoli na predlog strank sam občinski svet.

Slovensko konzulto sestavljajo za ZSKP Andrej Bratuž, Lučana Budal, Iva Koršič, Damjan Paulin ter Albin Sirk. Za SKGZ so v nji Robert Košuta, Marko Marinčič, Rudi Pavšič, Boris Peric ter Aldo Rupel. Sindikat predstavljata Kostanca Luis ter Marjan Vončina. Občinski svet pa je izvolil Marjana Čefarina, Ivana Ceja in Livija Semoliča.

Goriški župan dr. Tuzzi je najprej umestil konzulto in izrazil prepričanje, da bo ta delovala pozitivno in v duhu prijateljskega sodelovanja med obema narodoma. Spomnil je na svoj nedavni obisk v Ljubljani, posebej pa še na dejstvo, da je prav v Gorici prvič uradno zadonela slovenska himna v izvedbi italijanske vojaške godbe in zaplapolala slovenska zastava ob obisku obeh predsednikov.

Člani konzulte so nato soglasno izvolili predsedstvo. Prof. Albin Sirk je postal predsednik, prof. Aldo Rupel pa podpredsednik. Na svoji prvi delovni seji meseca aprila bo konzulta začrtala svoj delovni program.

Postni govori

Petek, 10. aprila ob 16,45: Kaj žalosti prestati morala je sveta Mati; p. France Dular.

Torek, 15. aprila: Še danes boš z menoj v raju; p. Fr. Dular.

Petek, 17. aprila: Dopolnjeno je!

Izjava

Člani Zavodnega sveta Državnega učiteljišča »S. Gregorčič« v Gorici, ki se je sestal na svoji redni seji dne 25.3.1992, so vzeli v pretres problematično stanje šolskega centra v ul. Puccini.

Pri tem so ugotovili, da so prostori, namenjeni pouku telesne vzgoje, arhivu in laboratorijem nedokončani. Zdi se, da niti v prihodnjem šolskem letu ne bodo še uporabni. Tako stanje pa zavira in hromi didaktično in upravno dejavnost šole. Dosedanje prošnje, naslovljene na pristojne oblasti so ostale brez ustreznega odgovora. To kaže nesprejemljivo pomanjkanje dobre volje in pozornosti, da bi rešili omenjene probleme.

Nadškofov dušnopastirski obisk v goriški slovenski župniji

Kot je bilo napovedano, je goriški nadškof A.V. Bommarco obiskal goriško slovensko farno družino. Povsod so ga naši verni ljudje lepo sprejeli kot se spodobi ljudem, ki jim narekuje božji nauk, da v škofu v veri gledajo naslednika apostolov.

V tem kratkem času je obiskal razne skupine. Najprej se je v zavodu sv. Družine srečal z bolehnimi in ostarelimi, zanje je maševal in se ustavil z njimi tudi pri čaju, ki so ga pripravile dobre šolske sestre. V soboto zjutraj pa je maševal pri Marijinih sestrah na goriškem Korzu in obiskal bolne žene, ki bivajo pri njih.

Isti dan je obiskal tudi mlade v osnovni šoli v ulici Brolo in nižjo srednjo šolo Ivan Trinko v Kapucinski ulici. V obeh šolah so ga lepo sprejeli in je mladina pokazala, da le ve, kaj in kdo je škof v katoliški Cerkvi. Na osnovni šoli »Oton Župančič« so mu ob prihodu ponudili sol in kruh, zapeli nekaj narodnih pesmi, nato je g. nadškof obiskal vse razrede in ravnateljstvo. Na srednji šoli Ivan Trinko so ga vsi sprejeli na dvorišču za šolo. Pozdravila ga je ravnateljica, zapeli so nekaj pesmi, recitirali Trinkove pesmi in podarili umetniško knjigo »Cerkve na Slovenskem«; dijaki so tudi zaigrali na instrumente. Za slovo se je nadškof srečal s profesorji pri zakuski v konferenčni sobi.

V soboto popoldne je g. nadškof prišel v Katoliški dom in se tam srečal z našo mladino, posebno s skavti.

V soboto zvečer, 21. marca, je prišel k članom župnijskega sveta, kjer so bili tudi vsi, ki pomagajo v cerkvi zlasti za lepoto in čistočo cerkve sv. Ivana. Pozdravil ga je prof. Martin Kranner; s škofom so razpravljali o raznih dušnopastirskih zadevah v naši fari.

Nedelja 22. marca, pa je bila posvečena dvema srečanjema z verniki v cerkvi sv. Ignacija na Travniku in zaključni pobožnosti v središču naše fare pri Sv. Ivanu. Zelo prisrčno je bilo srečanje z birmanci, botri, starši birmancev in ostalimi verniki. Cerkev je bila primerno postnemu času, a zelo lepo okrašena z rdečimi nageljni, barvo ljubezni Sv. Duha. Birmance so za ta zakrament lepo pripravljali Anita Breganti, Miran Devetak in Milan Žust, ki je nadškofu predstavil birmance. Na koru so spremljali sv. mašo mladinci predvsem z ljudskimi postnimi pesmimi, da je lahko poprijela tudi vsa cerkev. Mašo so oblikovali birmanci, ki so tudi prinesli svoj dar za misijone skupno s kruhom in vinom na oltar.

Ob koncu maše je vsa cerkev zapela še zahvalno pesem, nato pa so bili vsi prisotni povabljeni na prigrizek na trato za cerkvijo.

Upajmo, da je g. nadškof odnesel o naših vernikih lep vtis, saj so ga v veri sprejeli kot svojega cerkvenega predstojnika, ki nas vse povezuje skupno z verniki po Furlaniji v eno sveto božjo Kristusovo Cerkev.

DAROVI

Za Zavod Sv. Družine: R.P. v spomin na Mirkota Legiša in Žitomira Terčelja 50.000 lir.

Za odkup sedeža sklada Mitja Čuk: Neva in Umberto v spomin na mamo Ano Žerjal 200.000 lir.

N.N. iz Sovodenj: za Kat. glas 50.000; za domače cerkvene pevke 100.000; za lačne po svetu 100.000; za cerkev 10.000 (skupaj 260.000 lir).

Za sovodenjsko cerkev: N.N. 100.000 lir.

Ob 9-letnici smrti žene Zmage Cotič: Remo Devetak za vrhovsko cerkev in za Kat. glas po 60.000 (skupaj 120.000 lir).

Za cerkveni pevski zbor Novega sv. Antona: ob smrti sestre Darije, Vera Lozej 100.000; namesto cvetja na grob msgr. Jožeta Prešerna, N.N. 100.000 lir.

Za misijon P. Kosa: druž. Hrovatin v spomin na moža in očeta Karlota 100.000 lir.

Druž. Fabris v spomin na Fani Merlak: za Marijanišče na Opčinah 30.000; za invalide v Sloveniji 70.000 lir.

Za Olympio: namesto cvetja na grob tete Žince, Anka in Agata Komjanc 100.000 lir.

Za lačne otroke: otroci osnovne šole »F. Erjavec« iz Štandreža 60.000 lir.

V spomin na pok. g. Dragotina Butkoviča: družini Kovic in Perkon, Peč, za GMD 75.000; za Katol. dom 75.000; za cerkev na Peči 150.000 lir.

Marija Markuža daruje po 100.000 lir za misijone in za potrebne.

Za cerkev v Števerjanu: N.N. 50.000; N.N. 100.000 lir;

Namesto cvetja v spomin na pok. Draga Komjanca: letnik 1926 110.000; stari pevci in pevke cerkvenega zbora 200.000; družina Terpin 100.000; Remigij Ciglič 100.000; Sekcija Slov. skupnosti Števerjan 50.000; družina Aleš Komjanc 100.000; družina Simon Komjanc 100.000; otroci in žena 600.000; krščenka 100.000; družina Florenin 50.000; bratranci Maraž 100.000; Anastazija in Nežica 50.000; bivši sosed F.P. 50.000 lir; v zahvalo N.N. 55.000; N.N. 50.000 lir; v zahvalo Materi Božji - Ema Planišček 50.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000; Milka Mužič 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Milka Petaros, Ricmanje 50.000; družina Uliveti-Piccolo v spomin tete Vande Uliveti 100.000; Elizabeta in Josip Kuret v spomin staršev Jožeta in Marije 30.000; Elizabeta Lavrenčič v spomin staršev Jožeta in Uršule 30.000; M.B. Trst 100.000; E.P. v spomin dr. Jožeta Prešerna 200.000; Dobrotnik s Krasa v čast sv. Jožefu 200.000; Tosi Brigita, Ricmanje 40.000; Zofija Žulian 20.000 lir.

Za cerkev sv. Leopolda: Barut Nada - Domio 20.000; N.N. v zahvalo sv. Leopoldu 50.000 lir.

Za Marijin dom, ul. Risorta: Amelija in Leopold Pangos 50.000 lir.

Za misijone: Furlan Ana 100.000 lir.

Za skavte: Marjan Bajc 50.000; družina Zlobec 50.000; družine Cobani namesto cvetja na grob za pok. Darjo Lozej -Cova 300.000 lir.

V spomin na pok. Evgena Mučiča: daruje njegova družina za cerkev v Štandrežu 100.000 in za cerkveni zbor 50.000; Leda Paulin za večno luč 20.000 lir.

Za sv. Goro: Hilarija Kuzmin 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

obvestila

V Jamljah bo g. nadškof A.V. Bommarco začel pastoralni obisk v petek, 3. aprila, v nedeljo 5. aprila bo obisk zaključil s sv. mašo in z birmo.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta bo imelo mesečno mašo za edinost v ponedeljek, 6. aprila, ob 17.30 v Marijinem domu v Ulici Risorta 3.

Gledali bomo diapozitive z romanja po Sveti deželi.

ACM Gorica vabi k maši za edinost, ki bo v ponedeljek, 6. aprila, ob 16.30 v Zavodu sv. Družine.

V Štandrežu v pripravo na Veliko noč in na papežev obisk bo prihodnji petek, 3. aprila, in v petek, 10. aprila, znani pater guardijan s Sv. Gore imel ob 20. uri pri sv. maši primeren nagovor za vse vernike. Vsi lepo vabljeni!

radio

Spored od 5. do 11. aprila 1992

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Veliki križ«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 15.30 Krajevne stvarnosti. 18.30 Potpuri.

Ponedeljek: 10.10 Stereofonski koncert. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Mešani zbor Lojze Bratuž iz Gorice. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Za spretne roke«. 16.00 Mi in glasba. Österreichisches Ensemble für neue Musik iz Salzburga. 17.10 Simon iz Ruta. 17.30 Mladi val.

Torek: 11.30 Ivan Aleksandrovič Gončarov: »Oblomov«.12.00 Nepozabne odrske sanje. 12.30 Slovenska lahka glasba. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Slovenski solisti na laserskih ploščah. 16.45 Postni govori.

Sreda: 11.30 Ivan Aleksandrovič Gončarov: »Oblomov«. 12.00 Male neznane države. 12.20 Slovenska lahka glasba. 12.40 Mešani zbor Štandrež. 13.25 Na goriškem valu (1.del). 14.10 Na goriškem valu (2.del). 16.00 Osebnost Giuseppa Tartinija (ob tristoletnici skladateljevega rojstva). 17.10 Literarne podobe: Glasovi iz Sibirije.

Četrtek: 8.40 Znani slovenski ansambli. 11.30 Ivan Aleksandrovič Gončaroav: »Oblomov«. 12.00 Moji prijatelji za boljši svet. 12.20 Slovenska lahka glasba. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Spoznajmo Slovenijo (ponovitev). 16.00 Komorni zbor Canticum iz Kopenhagna na Danskem. 17.10 Trst, december 1941. Ob 50-letnici drugega tržaškega procesa.

Petek: 11.30 Ivan Aleksandrovič Gončarov: »Oblomov«. 12.00 Šaljivo - resno. 12.20 Slovenska lahka glasba. 14.10 Otroški kotiček: »Barvni ringaraja«. 14.30 Krajevne stvarnosti: Od Milj do Devina. 15.30 Simboli in še kaj. 16.00 Ljubljanski kvartet violončelov v našem studiu. 16.45 Postni govori.

Sobota: 10.10 Pianist Claudio Crismani. 11.30 Roman v nadaljevanjih. Ivan Aleksandrovič Gončarov: »Oblomov«. 11.50 Priljubljene melodije. 12.00 Krajevne stvarnosti: Ta rozajanski glas - Oddaja iz Rezije. 12.45 Krajevne stvarnosti: Glasnik Kanalske doline. 14.10 Krajevne stvarnosti: Nediški zvon. 15.00 Duh časa in čar odra v spominih Jožeta Babiča. 16.00 Večer z mladimi koncertanti. 18.00 Franjo Frančič: »Mar ni res, Ana? Ali na oni strani«. Izvirna radijska igra.

CAMBIO ISONTINO

Menjalnica

Gorica - Corso Verdi, 56

Menjalnica in prodaja tujih valut ter slov. tolar, hrv. dinar, madžar. florint, travel cheques, eurocheques.

Urnik od ponedeljka do sobote: 8.30 - 13.30 - 14.30 - 18.

Tel.: 0481/536322

Fax: 0481/531210

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik

Poštn. plačana v gotovini - skupina I/70%

Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo

Società Tipografica Cattolica srl

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA